

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Sfølge Loven om Lønninger ved Postvæsenet af 2den Juli 1870 § 12 skulde denne Lov underkastes en Revision inden Udgangen af Finantsaaret 1879—80, og da Behandlingen af de i 4 Rigsdagsamlinger i denne Anledning fremsatte Lovforslag ikke blev tilendebragt, fremsattes nærværende Lovforslag. Det vil ogsaa af Hensyn til den stadig fremadstridende Udvikling, hvori Postvæsenet har været i de siden 1870 forløbne Aar, og som navnlig i enkelte Retninger har været særdeles betydelig, være ønskeligt, at der kan indtræde forskellige Forandringer i de bestaaende Lønnings- og Organisationsforhold. Antallet af de med Posterne befordrede forskellige Arter af Forsendelser har været i stærk Stigning, hvorved Arbejdet og Ansvar for Postvæsenets Personale er blevet i høj Grad forøget, saa at vedkommende Embeds- og Bestillingsmænd have et billigt Krav paa, at der tilstaaes dem nogen Forbedring i de ved Loven af 1870 fastsatte Lønninger, der ikke længere kunne anses for tidsvarende, i hvilken Henseende det derhos skal bemærkes, at de i 1870 for Postvæsenet fastsatte Lønningsbestemmelser i det Hele medførte en ikke ubetydelig Forringelse af de Vilkaar, som tidligere havde været tilstaaede det heromhandlede Personale. Svorledes Arbejdet er blevet forøget, vil fremgaa af følgende Sammenstilling mellem Forsendelsernes Antal i Finantsaaret 1882—83 og Antallet i Finantsaaret 1868—69, som er det Aar, hvis Resultater ere lagte til Grund for Lønningsloven af 1870.

Antallet af samtlige ved Posthusene besørgede Brevforsendelser (deri indbefattet Distrikts- og Lokalforsendelser) udgjorde:

i 1868—69: 12,061,250.

i 1882—83: 34,774,183.

Antallet af Værdifager var:

i 1868—69:

413,079 til et Beløb af 174,428,032 Kr.

i 1882—83:

651,136 til et Beløb af 293,307,479 Kr.

Antallet af Vægtfager (almindelige Pakker) var:

i 1868—69: 753,858.

i 1882—83: 1,800,797.

Postanvisninger og Postoprævninger udgjorde:

i 1868—69:

145,362 til Beløb: 3,480,494 Kr.

i 1882—83:

1,135,031 til Beløb: 29,194,277 Kr.

Nummerantallet af Brev var:

i 1868—69: 8,348,015.

i 1882—83: 32,148,490.

Som det ses af ovenstaaende Angivelser er Brevenes Antal steget til henimod det Tredebelte, Brevernes til det Firdobbelte; ogsaa Antallet af Vægt- og Værdifager er betydeligt steget, men det er navnlig Postanvisningerne og Postoprævningerne, som i det her omtalte Tidsrum ere tiltagne i en hidtil ukendt Grad; Antallet og Beløbet af disse Forsendelser er i de 14 Aar steget til over det Syvdebelte. Paa Grund af det derved forøgede Pengeansvar for Postmestrene er det stadigt nødvendigt at forhøje Kautitionerne ved Embedsledighed. Da Misforholdet mellem Postmestrenes Indtægter og Kautitionerne var tiltaget i den Grad, at Kautitioner for omtrent en Femtedel af de i Loven af 2den Juli 1870 optagne Embeder, hvis de samtidigt bleve ledige, maatte ansættes til det sædvanlige Maximumsbeløb for Kautitioner, 20,000 Kr., skete der vel ved Kongelig Resolution af 1ste April 1880 en Forandring med Hensyn til Ansættelsen af Kautitionerne, saaledes at disse nu beregnes til et noget mindre Beløb i Forhold til Kassebeholdningerne, men dels er den Vættelse, som derved opnaaedes, ikke stor, dels er den kun aldeles midlertidig, da Kautitionerne efter ikke lang Tids Forløb ville være voxede til samme Størrelse som inden Forandringen. Disse uforholdsmæssig store Kautitioner bevirke i Almindelighed en ligefrem Indtægtsforringelse for de Vedkommende, thi det er nu kun undtagelsesvis, at en Postmester kan skaffe sin Kautition uden at betale derved, og medens Ansvar for tiltaget i en overordentlig Grad og Aar for Aar tiltager, er Postmestrenes Stilling med Hensyn til at bære Ansvar stadig bleven uheldigere. Efter den bestaaende Ordning ere de ved Posthusene udenfor Kjøbenhavn tjenestegjørende Kontorbetjente antagne af Postmestrene selv og staa saaledes i privat Tjenesteforhold til disse, hvoraf følger, at en Postmester maa være ansvarlig for disse Betjentes Udførelse af Tjenesten, uden Hensyn til om han kan siges at have vist nogen Forsømmelse i Henseende til Tilsynet med dem, og det vilde derfor være nødvendigt, for at Postmesteren fuldstændigt skulde kunne sikke sig mod det ham paahvilende Pengeansvar, at han maatte føre en meget indgaaende Kontrol med den daglige Tjeneste i Kontoret, nemlig med alle Expeditioner ved Indleveringen og Expeditionen af Pengesendelser. En saadan Kontrol, der vilde forudsætte Postmesterens personlige Tilstedeværelse og Deltagelse i Expeditionen i hele Kontortiden, eftersom Penge kunde indleveres, saalænge Kontoret er aabent, og efterfølgende de Former, hvorunder Indleveringen og Befordringen foregaa, ikke tilstede,